

-DEKLARASYON-

**BİZ AŞAĞIDA İMZASI BULUNAN KURUMLAR OLARAK
“KRİZİN BEDELİNİ ÖDEMEECEĞİZ, KRİZDE YÜZDE 1 DEĞİL,
YÜZDE 99 KORUNSUN” TALEBİYLE ORTAK BİR MÜCADELEYİ
ÖRGÜTLEYECEĞİMİZİ, BU TALEP ETRAFINDA BULUŞABİLECEK
HERKESİ, EMEĞİN SAVUNMASI İÇİN OMUZ OMUZA MÜCADELEYE
ÇAĞIRDIĞIMIZI İLAN EDERİZ.**

KRİZE KARŞI

EMEĞİN HAKLARINI SAVUNMAK İÇİN OMUZ OMUZA!

Enflasyondan işsizliğe, yoksullaşmadan ekonomik durgunluğa kadar hayatlarımızı her alanda kâbusa çeviren kapsamlı bir ekonomik krizle karşı karşıyayız. En yetkili ağızlar “kriz” sözcüğünü kullanmaktan özenle kaçınırsalar da, bizler için krizin anlamı birbiri ardına kapanan dükkanlardır, marketlerde sürekli yapılan zamlardır, kabaran elektrik-su-doğalgaz faturalarıdır, ödenemeyen borçlardır, evlere gelen hacizlerdir, işsizliktir, iş cinayetleridir. Kri-

zin anlamı, yaşamımızın giderek sürdürülemez hale gelmesidir.

Geçen ay açıklanan 2019-2021 döneminin Yeni Ekonomi Programı'ndaki göstergeler de “kriz yok” söylemlerini boşa çıkarmaktadır. Enflasyon, büyüme, milli gelir, bütçe açığı, reel sektör borçları ve işsizlik göstergeleri, durumun vahametine işaret etmektedir.

Aslında bugün temel mesele, bu büyük krizin faturasının kime ödeltileceğidir. İktidar çevreleri şimdiye

kadar yaşanan tüm krizlerde olduğu gibi bu krizin faturasını da işçi sınıfına, emekçilere, yoksul halk kesimlerine çıkartmak niyetindedir.

Üçte ikisi özel sektöre ve bankalara ait 467 milyar dolar dış borç ve bu devasa borcun ağır sonuçları 81 milyona ödetilmek istenmektedir.

Küçük bir azınlığın borcu, zamlarla, adaletsiz vergilerle, işsizlik tehdidiyle halkın yüzde 99'unun sırtına yıkılmaktadır. İşsizlik fonuyla ban-

kalar beslenmekte, kıdem tazminatına göz dikilmekte, iş güvencesi tamamen ortadan kaldırılmaktadır.

Masallarla, yalanlarla, hamasetle, kin ve düşmanlıkla aklımızı, zor kullanarak tepkimizi bastırmaya çalışanlar zamları alkışlamamızı, yoksulluğa şükretmemizi, işsizliği kader bilmemizi beklemektedir.

Ancak tek sesli medyadaki yalan bombardımanı da, inşaatlarda insanca çalışmak isteyen işçilere atılan gaz bombaları da, hakkını arayan emekçilere yönelik toplu gözaltı ve tutuklamalar da gerçeğin balçıkla sıvanmasına yetmiyor.

Gerçek çıplaktır: AKP iktidarının sürdürdüğü, ithalata, betonlaşmaya, dış borçlanmaya, rant, spekülasyona dayalı ekonomik model hızla çökmektedir. Çöken sadece ekonomik model değildir: Torpilli akademisyeninden iktidara yaklaşması sanatçısına, serseri futbolcusundan mafyatik tarikatlarına kadar toplumsal çürüme yaygınlaşmaktadır.

Sendikal örgütlenmenin engellenmediği, onbinlerce kamu emekçisinin ihraç edildiği, grevlerin yasaklandığı, hak aramanın bastırıldığı bir ortamda elde edilen yüksek kar oranlarını paylaşmayanlar bugün zararlarını ve borçlarını halkın sırtına yıkmaktadır. “Nimete” kimseyi ortak etmeyen patronlar, külfeti nüfusun yüzde 99’unun üzerine yıkmaya çalışmaktadır. Oysa fatura bu düzen sayesinde küplerini dolduran patronlara kesilmelidir.

Faturayı ödemesi gereken sadece patronlar değil, aynı zamanda siyasi iktidardır. Ülkemizi büyük bir yıkımın eşiğine getiren neoliberal politikaları yıllardır kimler hayata

geçirdiyse krizin sorumlusu da onlardır.

Krizin sorumlusu, Türkiye’yi sermaye için cazip bir ülke yapmak adına emeğin en temel haklarını gasp edenlerdir.

Krizin sorumlusu şeker fabrikalarından kağıt fabrikalarına kamu birikimini özelleştirmeler yoluyla talan edip Türkiye’yi ithalata mahkum edenlerdir.

Krizin sorumlusu sosyal hak olarak tanımlanması gereken kamusal hizmetleri, yerli tarımsal üretimi, kentleri, doğayı imha eden politikaları hayata geçirenlerdir.

Krizin sorumlusu ülkenin kaynaklarını üretime değil yandaşa, halka değil şatafata, barışa değil savaşa kullanan siyasi iktidardır.

Bu ülkenin yüzde 99’u borçlu değil alacaktır. Çünkü ekonomik büyüme söz konusu iken, bu ülkenin işçileri, kamu çalışanları, tüm emekçileri yoksullaşmayla, gelir dağılımı ve vergi adaletsizliğiyle, iş cinayetleriyle, eğitim ve sağlık başta olmak üzere kamusal hizmetlerin ticarileşmesiyle, fabrikalarımızın satılmasıyla büyük bedeller ödemiştir.

Bizler biliyoruz ki işsizlik, zamlar, yoksulluk kader değildir ve toplumun emeğiyle geçinen çoğunluğunu koruyan, kamucu/halkçı politikalar hem mümkün hem de zorunludur. Ücretlerin artırılmasından toplu işten çıkarmaların yasaklanmasına, kamu hizmetlerine zam yapılmamasından vergi adaleatine dair somut, uygulanabilir politikalarla işsizlik de yoksullaşma da önlenabilir.

Her ekonomik kriz bir karar aşamasıdır ve bugün verilecek kararın temel sorusu şudur: Kriz karşısında işçiler, kamu emekçileri, işsizler, gençler, kadınlar, emekliler, köylüler, yoksullar mı korunacak; şirketler, bankalar, patronlar ve ülkeyi yönetenler mi korunacak? Krizin bedelini emeğiyle bu ülkenin değerlerini yaratan yüzde 99 mu ödeyecek, krizi yaratan yüzde 1 mi ödeyecek?

Biz aşağıda imzası bulunan kurumlar olarak “Krizin bedelini ödemeyeceğiz, krizde yüzde 1 değil, yüzde 99 korunsun” talebiyle ortak bir mücadeleyi örgütleyeceğimizi, bu talep etrafında buluşabilecek herkesi, emeğin savunması için omuz omuza mücadeleye çağırdığımızı ilan ederiz.

HER EKONOMİK KRİZ BİR KARAR AŞAMASIDIR VE BUGÜN VERİLECEK KARARIN TEMEL SORUSU ŞUDUR: KRİZ KARŞISINDA İŞÇİLER, KAMU EMEKÇİLERİ, İŞSİZLER, GENÇLER, KADINLAR, EMEKLİLER, KÖYLÜLER, YOKSULLAR MI KORUNACAK; ŞİRKETLER, BANKALAR, PATRONLAR VE ÜLKEYİ YÖNETENLER Mİ KORUNACAK? KRİZİN BEDELİNİ EMEĞİYLE BU ÜLKENİN DEĞERLERİNİ YARATAN YÜZDE 99 MU ÖDEYECEK, KRİZİ YARATAN YÜZDE 1 Mİ ÖDEYECEK?

KRİZE KARŞI

**EMEĞİN HAKLARINI
SAVUNMAK
İÇİN**